

“मीठे बच्चे- तिमी महान् सौभाग्यशाली हौ किनकि तिमीलाई भगवान्ले त्यो पढाइ पढाउनु हुन्छ, जुन अहिलेसम्म कुनै ऋषि-मुनिले पनि पढेका छैनन्।”

प्रश्न:- दुनियाँको कुनचाहिँ भावी तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ, दुनियाँका मनुष्यले जान्दैनन् ?

उत्तर:- तिमीले जान्दछौ- यस रुद्र यज्ञबाट विनाश ज्वाला प्रज्ज्वलित भएको छ। अब सारा दुनियाँ यसमा स्वाहा हुन्छ। यो भावी कसैले टाल्न सक्दैन। यो यस्तो अश्वमेध अविनाशी रुद्र यज्ञ हो, जसमा सारा सामग्री स्वाहा हुन्छ फेरि हामी यस पतित दुनियाँमा आउने छैनौ। यसलाई ईश्वरको भावी होइन, ड्रामाको भावी (नियति) भनिन्छ।

गीत:- मुखडा देख ले प्राणी.....

ओम् शान्ति। तिमी बच्चाहरू पनि मनुष्य हौ। यो मनुष्यहरूको सृष्टि हो। यस समय तिमी ब्राह्मण धर्मका मनुष्य बनेका छौ। बाबाले शिक्षा दिनुहुन्छ आत्माहरूलाई। आत्मालाई अब आफ्नो स्वधर्मको बारेमा थाहा छ- हामी आत्मा यस शरीरलाई चलाउनेवाला हौं। आत्माको यो रथ हो। जसरी बाबा यस रथमा आएर विराजमान हुनुभएको छ, तिम्रो आत्मा पनि यस रथमा रहेको छ। आत्माले केवल यो ज्ञान भुलिसकेको छ- हामी आत्मा शान्त स्वरूप हौं। हाम्रो रहने स्थान नै मूल वतन हो। यो शरीर हामीलाई यहाँ मिल्छ। यसरी आफूसँग कुरा गर्नुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी आत्मा शान्त स्वरूप हौ। यदि तिमी शान्तिमा रहन चाहन्छौ भने आफूलाई आत्मा सम्भरेर शान्तिधामको निवासी सम्भ। केही समय शान्तिमा बस्न सक्छौ। मनुष्यले शान्ति नै माग्छन्। मनलाई शान्ति चाहियो- यो आत्माले भन्यो, तर मनुष्य यो जान्दैनन् म आत्मा हुँ। यो भुलिसकेका छन्। एक कहानी पनि छ नि- रानीको गलामा हार लगाइएको थियो तर बाहिर खोज्दै थिइन्। बाबाले पनि सम्झाउनु हुन्छ शान्ति त तिम्रो स्वधर्म हो। बच्चाहरूले बुझेका छन्- हामी आत्माहरू शान्त स्वरूप हौं। यहाँ आएका हौ पार्ट खेलन। यी अंगहरूबाट अलग भयो भने आत्मा शान्त हुन्छ। आत्मा आफ्नो स्वधर्म शान्तिमा जति चाह्यो, बस्न सक्छ। यस शरीरबाट काम नगर्दा शान्तिमा बस। यो हो सच्चा शान्ति, यसलाई तिमीले खोज्दैनौ। तिम्रो स्वधर्म शान्ति हो। अहिले यहाँ पार्ट खेलिरहेका छौ। बाबाबाट जानकारी भएको छ, हामीले ८४ जन्मको खेल खेल्यौं। यी ८४ जन्मको चक्रको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। केवल तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ। पहिला हामी सूर्यवंशी राजा वा प्रजा थियौं फेरि चन्द्रवंशी सो वैश्यवंशी सो शूद्रवंशी बन्यौं। अब फेरि हामी सूर्यवंशी बन्नु छ।

तिमी बच्चाहरूले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानिसकेका छौ। तिमी कति सौभाग्यशाली छौ। बाबाले त यथार्थ कुरा सम्झाउनु हुन्छ। यो हो नै सद्गति मार्ग। यो सम्झाउनु छ- सर्वका सद्गतिदाता एक हुनुहुन्छ। अहिले जानिसकेका छौ- हामीलाई बाबाले आएर २१ जन्मको लागि सद्गति प्राप्त गराउँदै हुनुहुन्छ। अरू मनुष्यहरूले यो कुरा जान्दैनन्। तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीले नै जान्दछौ। कसैले सोध्दछन्- तिमी बी.के. हरूले के जान्दछौ ? परीक्षा त हुनै पर्छ, ब्राह्मण-ब्राह्मणी हुन् वा होइनन् भनेर। सोध्दछन्- यदि ब्रह्माका बच्चा हौ भने सृष्टि-चक्रलाई अवश्य जानेको हुनुपर्छ। रचयिता बाबालाई जान्दछौ ? ऋषि-मुनि आदिले त रचयिता र रचनालाई जान्दैनन् अर्थात् नास्तिक ठहरिए। तिमी पनि नास्तिक थियौ। तिमीले पनि रचयिता बाबा र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनथ्यौ। विद्यालयमा पहिले अनपढ नै आउँछन्। फेरि भन्छन् विद्यालयमा यो-यो

२०७३ जेष्ठ २५ मंगलबार ७-०६-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पढें । अहिले तिमी छौ ईश्वरीय पढाइमा । परमपिता परमात्मा ले तिमीलाई पढाइरहनु भएको छ । यो बुद्धिले बुझ्नुपर्छ । रचयिता त एक शिवबाबा नै हुनुहुन्छ । रुद्रले ज्ञान यज्ञ रचनुभयो । यो शास्त्रमा पनि छ । अब रुद्र र शिव परमात्मामा त कुनै फरक छैन । यो पनि छ— रुद्र ज्ञान यज्ञबाट विनाश ज्वाला निस्क्यो । केवल रुद्र शिवको स्थानमा कृष्णको नाम राखिदिए । हो त्यही गीता । भन्छन्— यस ज्ञान यज्ञबाट विनाश ज्वाला प्रज्ज्वलित भयो । स्वराज्यको लागि यो ज्ञान यज्ञ हो । यसमा पुरानो दुनियाँ स्वाहा हुन्छ । यज्ञमा सारा आहुति अर्थात् सामग्री राख्छन् । सबै स्वाहा गरिदिन्छन् । यस रुद्र ज्ञान यज्ञमा सारा पुरानो दुनियाँ स्वाहा हुन्छ । तिमीले अहिले राजयोग सिक्किरहेका छौ । यस पतित दुनियाँमा फेरि आउँदैनौ । यो दुनियाँ खतम हुन्छ । तिमीले जान्दछौ— प्राकृतिक प्रकोप आदि सबै हुनेछ । यो सारा ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा बस्नुपर्छ । शिवबाबा भन्नुहुन्छ— मेरो बुद्धिमा नै सारा ज्ञान छ । बाबा सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ । ऋषि-मुनिले त भन्छन्— हामीले रचयिता र रचनालाई जान्दैनौ । तिमीसँग कसैले सोध्छन्— तिमीलाई के मिल्छ ? भन, जसलाई ठूला-ठूला ऋषि-मुनि आदिले भन्दथे— हामी रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनौ, त्यो हामीले जान्दछौं । रचयिता बाबाले बाहेक रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य कसैले बुझाउन सक्दैन । रचयिताले नै सम्झाउनु हुन्छ । तिमीलाई थाहा छ, माहुरीको पनि रानी हुन्छ । रानीको साथमा पछि-पछि सबै माहुरीहरू जान्छन् । रानी अर्थात् आमाको साथमा उनको कति सम्बन्ध छ । बेहदको बाबा पनि आएर सबै बच्चाहरूलाई साथमा लिएर जानुहुन्छ । तिमीले जान्दछौ— बाबा आउनुभएको छ, हामी आत्माहरूलाई साथमा लिएर जानुहुन्छ शान्तिधाममा । फेरि पछि हाम्रो सत्ययुगको पार्ट शुरू हुन्छ । जुन पार्ट खेलनको लागि तिमीले यो देवी-देवता पद पाइरहेका छौ । यहाँ तिमी आउँछौ नै मनुष्यबाट देवता पद पाउन । सबै गुण यहाँ धारण गर्नु छ । यी लक्ष्मी-नारायण जस्तो बन्नु छ । यिनीहरूलाई दिव्य-दृष्टिले बाहेक कसैले देख्न सक्दैन । अहिले तिमीले जान्दछौ— हामी सूर्यवंशी देवता बन्छौं । तिम्रो बुद्धिमा छ— स्वर्गको राजधानी कसरी स्थापना हुन्छ । सत्ययुगमा थियो नै देवताहरूको राज्य तर देवताहरूको राज्यमा पनि राक्षस आदि देखाइएको छ । यो कसैले पनि जान्दैनन् । सृष्टि कति पावन थियो, महिमा पनि गाउँछन् सर्वगुण सम्पन्न... । उनीहरूको अगाडि शिर पनि निहुराउँछन् । मन्दिर पनि धेरै बनेका छन् । तर यो थाहा छैन सत्ययुगको आदि सनातन देवी-देवता धर्म कहिले र कसरी स्थापना भयो ? भारतवर्ष यति उच्च थियो, त्यो नीच कसरी बन्यो ? यो कसैलाई पनि थाहा छैन । भन्दछन्— यो भावी बनिबनाऊ हो । कसको भावी ? त्यो पनि बुझ्दैनन् । ड्रामाको भावीलाई बुझ्नेपछि मात्र समझमा आउँछ । ड्रामाका रचयिता, निर्देशक को हुनुहुन्छ ? केवल भन्छन् ईश्वरको भावी । ड्रामा भन्नाले ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई पनि जान्नुपर्छ । केवल किताब पढ्नाले ड्रामाको जानकारी हुन सक्दैन । जबसम्म गएर कसैले ड्रामा देख्दैनन् । जसरी समाचारपत्रमा छापिएको थियो— एक कृष्ण चरित्रको ड्रामा बनेको छ । तर नदेखिकन कसैले कहाँ बुझ्न सक्छन् र ! देख्यो भने नै सम्झन्छन्— ड्रामामा यो सबै हुनु छ । तिमी बच्चाहरूले पनि ड्रामालाई अहिले बुझ्नेका छौ । मनुष्यहरूले भन्छन्— विश्वको इतिहास-भूगोलको यो चक्र घुमिरहन्छ । तर कसरी घुम्छ ? यो कसैलाई थाहा छैन । नाम पनि लेखिएको छ— सत्ययुग, त्रेता, द्वापर, कलियुग फेरि संगमयुग । तर मनुष्यहरूले बुझ्नेका छन्— युग-युगमा आउनुहुन्छ । सत्ययुग र त्रेताको पनि संगम

हुन्छ । तर त्यस संगमको कुनै महत्त्व छैन । वहाँ त केही हुँदैन । यो कुरा तिमीले जान्दछौ सत्ययुगी सूर्यवंशीहरूले फेरि चन्द्रवंशीहरूलाई राज्य कसरी दिए ? यस्तो होइन— चन्द्रवंशीहरूले सूर्यवंशीहरू माथि विजय प्राप्त गरे । होइन, जो चन्द्रवंशीहरूको राजा हुन्छ उनलाई सूर्यवंशी राजा-रानीले राज्य-भाग्यको तिलक दिएर गद्दीमा बसाउँछन् । राजा राम, रानी सीताको पदवी मिल्छ । कसले दियो ? भनिन्छ सूर्यवंशीहरूले ट्रान्सफर गरे, अब तिमीले राज्य गर । जो दृश्य तिमी बच्चाहरूले साक्षात्कारमा देखेका छौ । बाँकी कुनै लडाईं आदि हुँदैन । जसरी कसैलाई राजाई दिइन्छ, त्यस्तै दिन्छन् । उनको पाऊँ आदि धोएर उनलाई राज्य तिलक दिन्छन् । वहाँ कुनै गुरु गोसाईं त हुँदैनन् । अब तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ— हामी दैवी स्वभाववाला बन्छौं । सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी राज्यमा हामी कति सुखी हुन्छौं । बाबाले हामीलाई दुःखबाट निकालेर सुखमा लिएर जानुहुन्छ । अरू कसैले पनि सुखी बनाउन सक्दैनन् । साधुहरू स्वयं पनि चाहन्छन्—हामी शान्तिधाममा जाऔं । बाबा भन्नुहुन्छ— म यी साधु आदिको उद्धार गरेर सबैलाई शान्तिधाममा लिएर जान्छु । संन्यासीहरू त आउँछन् नै द्वापरमा । स्वर्गमा हामी देवताहरू मात्र रहन्छौं । वहाँ पनि सेक्सन बेग्ला-बेग्लै हुन्छ । सूर्य वंशीहरूको अलग, चन्द्र वंशीहरूको अलग फेरि त्यसपछि इस्लामी, बौद्धी, संन्यासी आदि जति पनि आउँछन्, सबैको सेक्सन अलग-अलग बनेको छ । जब हामीले राज्य गर्दथ्यौं, त्यतिखेर अर्को कोही थिएन । मूलवतनमा पनि यस्तै माला नम्बरवार बनेको छ । आदि सनातन देवी-देवता धर्मका हुन् पहिलो वंशज । फेरि अरू वंशज निस्कन्छन् । यो वंशज सबैभन्दा ठूलो हो । अरू जो धर्म संस्थापक आउँछन्, तिनीहरू सबै उनीहरूबाट निस्केका हुन् । तिमीले भन्दछौ— इस्लामीहरूको हो सेकेण्ड नम्बर वंशज । फेरि बौद्धहरूको वंशज तेस्रो नम्बर । हामी हौं फस्ट । बाँकी हदका अरू साना-साना त लाखौं हुन्छन् । यहाँ त छन् मुख्य ४ वंशज । सबैभन्दा पहिला हामी आउँछौं फेरि इस्लामी, बौद्धी, क्रिश्चियन आदि आउँछन् । अहिले हामी तल गिरेका छौं । हामीले नै ८४ जन्म लिएर पार्ट खेलनुपर्छ । जो अहिले अन्त्यमा छन्, तिनी फेरि प्रथम हुन्छन् । देवी-देवता अहिले पतित हुनाले आफूलाई देवी-देवता कहलाउन सक्दैनन् । देवताहरूलाई त पुज्दछन् । यसबाट सिद्ध हुन्छ— उनीहरूकै वंशज हुन् । सिक्खहरूले गुरुनानकलाई मान्दछन्, उनका वंशजका हुन् । सत्ययुगमा पहिलो नम्बर हाम्रो वंशज हो । तिमी भन्दा उच्च वंशज अरू कुनै हुँदैन । हामी सर्वोच्च वंशज हौं । हामी सबैभन्दा धेरै सुख भोग्छौं, फेरि तिनी कंगाल बन्छन् । सबैभन्दा धेरै दुःखी यिनीहरू छन् । ऋण पनि यिनीहरूले लिन्छन् । कति धनवान थिए, अहिले कति गरिब छन् । सबै कुरा गुमाएर बसेका छन् । यो हो नै दुःखधाम । अब बाबाले फेरि तिमीलाई सुखधामको मालिक बनाउनु हुन्छ । बाँकी सबै जान्छन् शान्तिधाम । आधाकल्प तिमीले सुख भोग्दछौ, बाँकी सबै शान्तिमा रहन्छन् । चाहन्छन् पनि— हामी मुक्तिमा जाऔं । सुखलाई काग विष्टा समान सम्भन्छन् । उनलाई सुखधामको अनुभव नै छैन । तिमीलाई अनुभव छ । महिमा पनि गाउँछन् तर पतित हुनाले भुलिसकेका छन् । अब बाबाले याद दिलाउनुहुन्छ— हे बच्चाहरू ! तिमी देवी-देवता धर्मका हो । द्वापरदेखि नाम परिवर्तन गरे । देवता धर्मवाला नै पतित बने । गायन पनि गरिरहन्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस् । बाबाले बताउनुभएको छ— तिमी कति जन्म पावन दुनियाँमा थियौ ? कति जन्म पतित दुनियाँमा छौ ? अब फेरि पावन दुनियाँमा जानु छ । यो पाठशालाहरूको पनि पाठशाला हो, यज्ञहरूको पनि यज्ञ हो । सारा पुरानो दुनियाँ यसमा खतम हुनु छ । होलिका जलाउँछन्, यी सबै पर्व अहिलेका हुन् । आत्मा

२०७३ जेष्ठ २५ मंगलबार ७-०६-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन जान्छ, बाँकी शरीर खतम हुन्छ । यो ज्ञान कोही संन्यासी आदिले दिन सक्दैनन् । गीतामा केही छ तर पीठोमा नून । ज्ञान प्रायः लोप हुन जान्छ । शिवबाबा भन्नुहुन्छ—मैले यो यज्ञ रचेको छु । यसमा तन, मन, धन सबै स्वाहा गछौं, जीवन छँदै मछौं । यो ज्ञान तिमीलाई अहिले प्राप्त भइरहेको छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सुखधाम जानको लागि आफ्नो दैवी स्वभाव बनाउनु छ । ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्यलाई बुद्धिमा राखेर हर्षित रहनु छ । सबैलाई यही रहस्य सम्झाउनु छ ।
- २) स्वराज्य लिनको लागि यस बेहद यज्ञमा जीवन छँदै आफ्नो तन-मन-धन स्वाहा गर्नु छ । सबै कुरा नयाँ दुनियाँको लागि ट्रान्सफर गर्नु छ ।

वरदानः— आफ्नो स्वरूपद्वारा भक्तहरूलाई प्रकाशको ताजको साक्षात्कार गराउने इष्टदेव भव

जबदेखि तिमी बाबाको बच्चा बन्यौ, पवित्रताको प्रतिज्ञाको बदलामा प्रकाशको ताज प्राप्त भयो । यस प्रकाशको ताजको अगाडि रत्न जडित ताज पनि केही होइन । जति-जति संकल्प, बोली र कर्ममा पवित्रता धारण गर्दै जान्छौ, त्यति यो प्रकाशको ताज स्पष्ट हुँदै जान्छ र इष्टदेवको रूपमा भक्तहरूको अगाडि प्रत्यक्ष हुँदै जान्छौ ।

स्लोगनः— सधैं बापदादाको छत्रछायाँमा रह्यौ भने विघ्न-विनाशक बन्छौ ।